

РЕШЕНИЕ

№ 4292

гр. София, 05.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Христовова, като разгледа дело номер **9417** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 1403 от 27.01.2009 година, подадена от Ц. Л. Д., от [населено място], [улица], ет. 7, ап. 53, срещу Ревизионен акт № /27.06.2008 г., издаден от И. Г. И. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град, мълчаливо, а впоследствие и изрично потвърден с Решение № 1616/06.11.2008 г. на Директора на Дирекция „ОУИ” – С..

Жалбоподателят оспорва изцяло ревизионния акт в частта на определените задължения по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за периода 01.01.2002 г. – 31.12.2002 г., в размер на 124 542,50 лв. данък върху дохода и 84 484,68 лв. лихви, като иска същият да бъде отменен като незаконосъобразен в обжалваната му част. Счита, че при издаване на РА са допуснати съществени процесуални нарушения, относно сроковете за осъществяване на ревизията. Излага подробни съображения, че е доказал произхода на изразходваните средства. На основание съдържащите се в жалбата възражения е направено искане РА да бъде отменен. Претендира разноси.

Ответникът – Директор на Дирекция “ОУИ” – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител при първото разглеждане на делото, оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и недоказана.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и

становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На основание Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 800302/17.01.2008 г., издадена от П. К. М. - Началник сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” при ТД на НАП - С., е възложено извършването на ревизия на Ц. Л. Д. за определяне на задълженията по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ – отг./ за периода от 01.01.2002 г. до 31.12.2002 г. Ревизията е възложена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-131 от 22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – С. град, във връзка с отменително Решение № 2203/28.12.2007 г. на директора на Д’ОУИ” – С.. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване на заповедта, като последната е връчена на ревизираното лице на 31.01.2008 г.

В хода на ревизионното производство, органите по приходите са констатирани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрита приходи или доходи и т. 7 – декларираните доходи и/или получени приходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние. Установено е, че декларираните доходи на Ц. Д. за ревизирания период не съответстват на финансовото му състояние и е определена данъчна основа за облагане по ЗОДФЛ /отг./ по реда на чл. 122 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, на Д. на 09.04.2008 г. е връчено уведомление изх. № 17-44-00-228/08.04.2008 г., с което е информиран, че са установени данни за укрита приходи или доходи, поради което основата за облагане с данък доход за периода 01.01.2002 г. – 31.12.2002 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Определен е 14-дневен срок за представяне на доказателства и вземане на становище. Заедно с уведомлението, на лицето е връчена декларация за имуществено състояние, която не е представена попълнена с представеното становище с вх. № 17-44-00-228/21.04.08 г., поради което с искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № 17-44-00-228/24.04.2008 г. е изискано представянето на декларация за имуществено състояние по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и доказателства, които го удостоверяват и др. сведения и доказателства във връзка с фактите и обстоятелствата, подлежащи на доказване в производството. Органът по приходите, след направен анализ на събраните доказателства, е приел, че задълженото лице за сумата в размер на 500 000 лв., с която на 21.02.2002 г. е захранило негова банкова сметка № 0000002031971900, не е представило безспорни доказателства за произхода на паричните средства. Направил е извод, че средствата произлизат от укрита доходи, както и че декларираните доходи на лицето не съответстват на финансовото му състояние.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 800302/14.05.2008 г., чиито мотиви и констатации са неразделна част от оспорения РА. В законоустановения срок по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, Ц. Д. се е възползвал от правото си да подаде възражение срещу РД, постъпило с вх. № 94-Ц-76/06.06.2008 г. Същото е преценено като неоснователно и ревизията приключва с издаване на РА № /27.06.2008 г., издаден от И. Г. И. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град, упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 800302/19.05.2008 г.

РА № /27.06.2008 г. е връчен на Ц. Л. Д. на 08.09.2008 г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на Дирекция “ОУИ” – С., при ЦУ на НАП с жалба, постъпила в ТД на НАП – С., с вх. № 94-Ц-165/19.09.2008 г.

С Решение № 1616/06.11.2008 г. на директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП –

[населено място], издадено след срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА № [ЕГН]/27.06.2008 г. е потвърден. Решението е връчено на жалбоподателя на 26.11.2008 г. Жалбата до съда е подадена чрез директора на дирекция „ОУИ” на 08.12.2008 г., в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

С определение № 392/11.02.2009 г. по адм.д. № 647/2009 г. на АССГ жалбата срещу РА е оставена без разглеждане като недопустима, поради просрочие. След което на 04.03.2009 г. жалбоподателят е подал молба за възстановяване на срок, която е оставена без уважение с определение № 41/19.05.2009 г. Последното е отменено с определение № 9076 от 07.07.2009 г., постановено по адм.д. № 8493/2009 г. от ВАС, Първо отделение, като на основание чл. 161, ал. 1 от АПК е възстановен срокът за обжалване на процесния РА, поради което жалбата срещу него като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Настоящото съдебно производство е образувано след отмяна на решение № 76/07.01.2010 г. по адм.д. № 647/2009 г., с решение № 14752/02.12.2010 г. по адм.д. № 3267/2010 г. на ВАС, Първо отделение, и връщането на делото за ново разглеждане от нов състав на съда.

Оспореният ревизионен акт е издаден в резултат от ревизия, възложена със ЗВР № 800302/17.01.2008 г., издадена от П. К. М. - Началник сектор „Ревизии”, отдел „Данъчно- осигурителен контрол” при ТД на НАП С.-град. От страна на ответника е представена Заповед № РД-01-131 от 22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП – С. град, издадена на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от Закона за националната агенция по приходите, с която е наредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2 от ДОПК, да се изпълняват от органи по приходите, заемащи длъжността Началник сектор „Ревизии”, отдел „Данъчно-осигурителен контрол” при ТД на НАП – С. град. Следователно М. е била упълномощено лице по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и е имала правомощие да издаде ЗВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Компетентната териториална дирекция се определя по правилата на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и това е териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на физическите лица. Постоянният адрес на Ц. Л. Д. е на територията на [населено място], поради което компетентната териториална дирекция е ТД на НАП - С. град. Директорът на посочената дирекция е издал заповед, с която е упълномощил горепосочените длъжностни лица да издават заповеди за възлагане на ревизия. Следователно, заповедта, с която е възложена ревизия на Ц. Л. Д. е издадена от компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. В конкретния случай е издадена Заповед № К 800302/19.05.2008 г., от лицето възложило ревизията – П. М., с която И. Г. И. е определен за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на Ц. Л. Д. във връзка с извършената ревизия, по която е съставен Ревизионен доклад № 800302/14.05.2008 г. Ревизионният акт е издаден от лицето, посочено в заповедта. Следователно, РА № /27.06.2008 г., е издаден от компетентен орган. Спазена е установената от закона писмена форма и се съдържат изискуемите реквизити.

С процесния РА на жалбоподателя са определени задължения по Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ - отм./ за 2002 г. в общ размер на 209 027,18

лв., в това число главница в размер на 124 542,50 лв. и лихви за забава в размер на 84 484,68 лв.

За 2002 г. Ц. Д. не е подавал годишна данъчна декларация по чл. 41 от ЗОДФЛ /отм./.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното лице е извършило захранване на банковата си сметка в [фирма] на 21.01.2002 г., със сумата от 500 000,00 лв. Ревизиращият орган е приел, че посочените средства са с недоказан произход, поради което същите представляват укрити доходи и данъчната основа за 2002 г. следва да бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Дължимият данък за 2002 г. в размер на 124 542,50 лв. е определен по реда на чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./, като за невнасянето му е начислена лихва за просрочие в размер на 84 484,68 лв.

С цел изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за правилното определяне на данъчните задължения на ревизираното лице в хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, като на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизирания субект са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. С протокол № 1559/28.03.2008 г., към процесната ревизия са приобщени всички доказателства, събрани в хода на извършване на предходната ревизия, приключила с РА № 20001388/22.06.2007 г.

В хода на ревизионното производство на Ц. Л. Д. е било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения - изх. № 17-44-00-228/25.01.2008 г., с което от него са изискани документи, удостоверяващи получени и предоставени от лицето заеми/кредити през 2001 г. и 2002 г. Допълнително е връчено Искане - изх. № 17-44-00-228/24.03.2008 г. с което са изискани документи и обяснения относно произхода на паричните средства, предоставени през 1997 г. в заем на [фирма] и документи за фактическото предоставяне на заема, както и разпечатки от движението по банкови сметки в [фирма] и [фирма] за периода 01.01.-31.12.2002 г.

На основание чл. 45 от ДОПК, са били отправени искания за извършване на насрещни проверки на други задължени лица. Изпратено е Искане за извършване на насрещна проверка на лицето Т. М. Т. с ЕГН , относно предоставен заем в размер на 500 000,00 лв. на Ц. Л. Д., съгласно Договор от 20.12.2001 г. Съставен е Протокол за извършена насрещна проверка с № 2217-800302-3/09.04.2008 г. в който е удостоверено, че на лицето е било връчено по реда на чл. 32 от ДОПК Искане за представяне на документи и писмени обяснения № 1159-00-53/05.03.2008 г. В законоустановения срок посочените документи не са били представени.

Изготвено е Искане за представяне на документи и писмени обяснения № 17-44-00-228/24.04.2008 г. до Т. М. Т., което е било връчено на 08.05.2008 г. В отговор са представени писмени обяснения, в които лицето посочва, че е имал съвместен бизнес с Ц. Л. Д., за обслужването на който и като търговски дружества и като физически лица са си предоставяли заеми и кредити в зависимост от наличните им суми. Сумите са били от банкови кредити, стокови кредити и собствени средства. Т. М. Т. заявява, че има сключен договор за заем с Ц. Л. Д. от 20.12.2001 г., като парите са предоставени на друго лице. Впоследствие заемът е бил върнат, но към днешна дата Т. Т. не разполага с документи, тъй като е минало много време и не съхранява подобен архив.

Изпратено е Искане за извършване на насрещна проверка на [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] във връзка с предоставен заем от Ц. Л. Д. на [фирма], съгласно договор от 24.02.1997 г. Резултатите от проверката са отразени в Протокол за

извършена насрещна проверка с № 17-44-00-228/25.02.2008 г., в който е констатирано, че [фирма] е имало сключен договор за заем с Ц. Л. Д.. Съгласно приложения Договор от 24.02.1997 г., жалбоподателят е отпуснал паричен заем в размер на 778 400,00 лв. Сумата е получена в брой на 24.02.1997 г., за което е издаден ПКО № 19/24.02.1997 г. Заемът е погасен изцяло в периода от 31.08.1999 г. до 30.12.2005 г. Сумите са връщани в брой. За всички извършени плащания са били издавани РКО. Полученият и върнат заем своевременно е бил отразен в счетоводството на дружеството.

Ревизиращият орган е отправил искане до ТД на НАП-С. област, за представяне на Годишна данъчна декларация за 1997 г. на [фирма] заедно с всички приложения - баланс, ОПР, отчет за парични потоци, справка за вземанията и др. С изх. № 1094/27.03.2008 г. на ТД на НАП-С. област, исканите документи са били представени.

В хода на ревизията са били извършени проверки и на други органи и институции, имащи отношение към изясняването на фактите и обстоятелствата.

Ревизиращият орган е направил заключение, че сумата в размер на 500 000,00 лв., с която на 21.01.2002 г. Ц. Л. Д. е захранил банковата си сметка, поради липса на безспорни доказателства за произхода на паричните средства, съставлява укрити доходи. Достигнато е до извода, че декларираните доходи не съответстват на финансовото състояние на ревизираното лице, поради което ревизията следва да бъде извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, във връзка с наличието на обстоятелствата по чл. 122 ал. 1 т. 2 и т. 7 от ДОПК. На основание чл. 124 ал. 1 от ДОПК, на Ц. Л. Д. е било връчено Уведомление с изх. № 17-44-00-228/08.04.2008 г., с което е известен, че данъчната основа на задълженията му ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК и едновременно с това му е предоставена възможност, в 14-дневен срок да вземе становище и да предостави доказателства. Заедно с уведомлението на лицето е връчена и декларация за имуществено състояние. В отговор Ц. Л. Д. е представил документи, обяснения и становище по уведомлението.

Ревизиращият орган е определил данъчната основа за облагане за периода от 01.01.2002 г. до 31.12.2002 г. на принципа на паричния поток, като е взел предвид началното салдо към 01.01.2002 г., доходите на Ц. Л. Д., представляващи получените средства по банкови сметки, а разходите за същия период е определил като разходи за издръжката му, съгласно месечния /годишния/ паричен разход средно на едно лице по статистическата информация, публикувана в ежегодното издание „Бюджети на домакинствата” по данни от НСИ, също така изтеглените от съответните банкови сметки средства. В числото на разходите е включил внесената по банкова сметка сума от 500 000,00 лв.

В резултат ревизиращият орган е констатирал, че за периода от 01.01.2002 г. до 31.12.2002 г. е налице несъответствие между получените от лицето доходи и извършените от него разходи, изразяващо се в превишение на сумата на разходите над сумата на доходите/приходите и представляващо недостиг на средствата, необходими за извършване на съответните разходи. Това превишение ревизиращият екип е определил като укрит и недеklarиран доход, подлежащ на облагане с данък по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./.

Жалбоподателят оспорва тези заключения, като твърди, че източниците му на доходи са безспорно доказани, поради което констатациите в РА са необосновани и противоречащи на събраните доказателства.

В съдебното производство от жалбоподателя е ангажирана като доказателство съдебно-счетоводна експертиза, при която вещото лице, след извършена проверка в

счетоводството на [фирма] и на документите, приложени по делото е установило следното:

При извършената проверка в счетоводството на дружеството на вещото лице са представени два договора за паричен заем: Договор за паричен заем от 24.02.1997 г. на стойност 778 440 000 неденоминирани лева и Договор за паричен заем от 01.09.1997 г. на стойност 300 000 000 неденоминирани лева. Представени са два ПКО за получени заеми от Ц. Д.:

Съгласно ПКО № 19/24.02.1997 г. Ц. Л. Д. е внесъл в касата на [фирма] сума в размер на 778 440 000 неденоминирани лева. За получените заемни средства в РКО е съставена статия дебит сметка 501 Каса в лева и кредит сметка 152 Дългосрочни заеми със стойност 778 440 000 неденоминирани лева.

Съгласно ПКО № 85/01.09.1997 г. Ц. Л. Д. е внесъл в касата на [фирма] сума в размер на 300 000 000 неденоминирани лева. На ордера като основание за получаване е посочено „Заем”. За получените средства в РКО е съставена статия дебит сметка 501 Каса в лева и кредит сметка 152 Дългосрочни заеми със стойност 300 000 000 неденоминирани лева.

В представения по делото баланс за 1997 г. на [фирма] в Привлечения капитал, в статия Получени заеми, подгрупа Дългосрочни заеми има увеличения на задълженията по подгрупата в размер на 973 293 хил.лв.

Съгласно представените РКО и Справка за получени и възстановени суми по дългосрочен заем на Ц. Л. Д., за периода от м.август 1999 г. до 30.06.2006 г. са възстановени 1 078 440 лв., като за периода от 31.08.1999 г. до 31.12.2002 г. са възстановени 630 440 деноминирани лева, разпределени както следва: РКО 1081/31.08.1999 г. – 30 000 деноминирани лева; РКО 1725/28.12.2000 г. – 250 440 деноминирани лева; РКО 309/28.02.2001 г. – 80 000 деноминирани лева; РКО 420/31.03.2001 г. – 70 000 деноминирани лева; и РКО 1210/28.12.2002 г. – 150 000 деноминирани лева. Общо 630 440 деноминирани лева, от които 480 440 лв. към 31.12.2002 г.

Разпитано в с.з. на 06.04.2011 г. вещото лице С. уточни, че ордер 657/31.05.2001 г. не е посочен в заключението, но е включен в общата сума.

При новото разглеждане на делото бе разпитан отново свидетелят Т. М. Т., който заяви, че през 2001 г. е предоставял суми на Ц. Д., през м. декември. Били са изготвени документи – разписка и договор за заем. Тези суми са му били възстановени до края на 2002 г.

Разпитан в с.з. на 04.05.2011 г., свидетелят И. П. Я. – изпълнителен директор на [фирма], заяви че дружеството е сключило през 1997 г. два договора за предоставяне на парични средства с Ц. Д. на обща стойност 1 078 440 деноминирани лева. Сумите са получени в касата на дружеството в брой срещу издаден документ – ПКО. Възстановяването е станало постепенно от 1999 г. до 2006 г., като сумите също са изплатени през касата на дружеството, за което са издадени РКО.

Относно установяване на собствеността върху плувен басейн, сграда –

съблекалня и сграда – бюфет в [населено място] е представен нотариален акт за собственост на недвижим имот придобит по наследство и давност № 101, том III, рег. № 3777, дело № 463 от 23.05.2007 г., по силата на който Г. Ц. Д. – майка на жалбоподателя, съгласно представено удостоверение за раждане, е призната за собственик по наследство и по давност изтекла приживе на наследодателя ѝ на поземления имот и горепосочените обекти, намиращи се върху него. При така установената фактическа обстановка и събраните доказателства, съдът счита жалбата за неоснователна по следните съображения:

Обосновани са констатациите на ревизиращия орган, че са налице разминавания и несъответствия в отделните показания, които от своя страна поставят под съмнение достоверността на декларираните обстоятелства и дадените обяснения.

Видно от Решение № 2230/28.12.2007 г. по отношение на произхода на процесната сума в размер на 500 000 лв. жалбоподателят е представил договор за заем от 20.12.2001 г., сключен с Т. М. Т., като е посочил че същата сума е предоставена в заем на [фирма], съгласно договор от 14.01.2002 г. Нито при предходната ревизия, нито в процесното ревизионно производство не са представени доказателства кога сумата от 500 000,00 лв. е върната от [фирма] на Ц. Л. Д. /изцяло или на части/ и кога Ц. Л. Д. е възстановил заема на Т. М. Т..

От писменото обяснение на Т. М. Т. не става ясно и не се установява какви отношения е имало между него и Ц. Л. Д. и дали става въпрос за отношения между физически лица или за отношения между търговски дружества, в които лицата имат участие. От своя страна Т. М. Т. не представя доказателства за произхода на дадените в заем на Ц. Л. Д. парични средства от 500 000,00 лв. Напротив, той е заявил, че не разполага с такива. Налице са различия в показанията му, дадени при първото разглеждане на делото в с.з. от 26.10.2009 г., в което той е заявил родствена връзка с жалбоподателя – първи братовчед, докато при разпита си в с.з. от 06.04.2011 г. не е заявил родствена връзка; произходът на дадените в заем средства също така не е установен, като в с.з. на 06.04.2011 г. не са изложени отново твърденията от предходния разпит, че средствата са били от касата на [фирма], на което е бил собственик. Не са ангажирани доказателства от счетоводството на посоченото дружество.

При установяване, че заемотателят, независимо дали е физическо или юридическо лице, не е разполагал със средствата за предоставяне на сумата по договора за заем, следва да се приеме, че средствата не са предоставени от заемотателя, съответно не са получени от лицето.

Предвид горното в случая следва да се счита, че сумата от 500 000,00 лв. не е предоставена реално от Т. М. Т. на Ц. Л. Д., респективно,

последният действително не е получил такава сума в заем.

Жалбоподателят твърди, че към датата на отпускане на заема на [фирма] е разполагал със значителна парична сума, далеч по-голяма от тази предоставена на [фирма] и извън средствата по договора за заем с Т. М. Т., произтичаща от върнати по заем средства от [фирма], което също не се доказва по безспорен начин.

Във възражението срещу ревизионния доклад жалбоподателят твърди, че има сключени два договора с [фирма] на обща сума 1 078 440,00 лв., като е представен договор от 24.02.1997 г. за заем в размер на 778 400,00 лв. Същевременно в декларация № 028/25.02.2008 г. изпълнителният директор на [фирма] И. Я. декларира, че има сключен един брой договор с Ц. Л. Д.. Но със становище вх. № 17-44-00-228/21.04.08 г. от Ц. Д. е представена изготвена от дружеството справка за получени от лицето суми по дългосрочен заем от 28.07.2006 г., в която фигурира и друг договор за заем от 01.09.1997 г. в размер на 300 000,00 лв., който не е бил представен в хода на ревизионното производство. Представени са оборотни ведомости и Главна книга за съответните години, но не е приложена аналитична отчетност, от която да е видно към кои финансови институции и към кои лица дружеството е върнало съответните парични средства. Също така, няма пълна съпоставимост на погасените суми, описани в декларацията на изпълнителния директор И. Я. от 25.02.2008 г. и сумите по дебитните обороти на главната книга. [фирма] декларира, че сумите са връщани в левове по касов път, но по счетоводните записвания е установено връщане на суми във валута, осчетоводено по сметка 502. Освен това, сумата на получените дългосрочни заеми, посочена в оборотната ведомост за 1999 г. не кореспондира със сумата по договора с Ц. Л. Д..

Съгласно приетото заключение от извършената съдебно-счетоводна експертиза, в представения по делото баланс за 1997 г. на [фирма] в Привлечения капитал, в статия Получени заеми, подгрупа Дългосрочни заеми има увеличения на задълженията по подгрупата в размер на 973 293 хил.лв., а по гореизложените твърдения и представени документи, без достоверна дата, само от жалбоподателя през посочената година дружеството би следвало да е получило заеми в по-голям размер - 1 078 440,00 лв.

В представените ПКО и РКО, издадени от [фирма], не са посочени имената на подписалите ги лица, няма и подписи на касиер/главен счетоводител. Един от основните принципи при осъществяване на счетоводството е принципът за документална обоснованост (чл. 5, т. 11 от Закона за счетоводството (отм.) във връзка § 4а, ал. 7 от ДР на същия закон), който изисква документирането на всяка стопанска операция чрез счетоводен документ. За да има доказателствена сила счетоводният документ следва да съдържа реквизитите съгласно чл. 8 от ЗСч (отм.).

РКО и ПКО са първични счетоводни документи, съгласно определението на чл. 7, т. 1 от ЗСч (отм.), тъй като с тях се регистрира за пръв път стопанска операция. Като такива те следва да имат задължителното съдържание, посочено в чл. 8, ал. 1 от ЗСч (отм.). Следва да е посочено собствено и фамилно име на съставителя на документа, както и подписи на лицата отговарящи за осъществяването и оформянето на стопанската операция. Посочените реквизити липсват в представените по делото ПКО и РКО.

Образци на първичните счетоводни документи, предназначени за регистриране на най-често срещаните стопански операции, се съдържат в утвърдения на основание чл. 8, ал. 4 от ЗСч (отм.) Албум на първичните счетоводни документи. Във въпросния албум е посочено, че РКО следва да се подписва от ръководителя на предприятието и от главния счетоводител, като следва да се регистрира в регистъра на касовите ордери или в касовата книга. Непосредствено след изплащането на сумите касиера на предприятието следва да подпише разходния касов ордер. Тези реквизити липсват в представените приходни и разходни касови ордери.

Поради изложеното и на основание чл. 11 от ЗСч (отм.) така представените ПКО и РКО нямат доказателствена сила, тъй като не съдържат посочените в закона реквизити.

Жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че посочените заеми са отразени от органите по приходите при извършена ревизия на [фирма], видно от представения РД № 2300-900211/11.06.2009 г. от извършена ревизия на [фирма]. На стр. 7 от посочения РД е направена таблица на отпуснати и получени заеми, погасителни вноски и изплатени лихви по контрагенти, като в графите за 2002 г. не е отразено погашението по заем към жалбоподателя, за което е издаден представения по делото РКО 1210/28.12.2002 г. за 150 000 лв. На стр. 18 от РД са анализирани предоставените заеми от Ц. Д., като е отбелязано, че лицето не е представило доказателства относно възможността му да предостави парични средства в такива размери и доказателства за произход на паричните средства.

Такива доказателства не са представени и в настоящото производство. Представеният нотариален акт, че майката на жалбоподателя притежава терен с басейн и сграда – съблекалня и сграда – бюфет в [населено място], не доказват наличие на приходи за Д., още по-малко в посочения размер 1 078 440,00 лв.

От горното следва, че от недоказаните по безспорен начин обстоятелства относно предоставения паричен заем от Ц. Л. Д. на [фирма] през 1997 г., следва недоказаност на обстоятелствата, че Ц. Л. Д. е получил обратно суми по заеми през периода от 31.08.1999 г. - 28.12.2002 г.

Отделно от горното, в своите писмени обяснения от 16.05.2008 г. жалбоподателят твърди, че е ползвал банкови и стокови кредити, отпускани му като физическо лице от дружествата, които притежава и в които има участие, от Б. Б. - 300 000,00 лв., от Б. ПИБ - 400 000,00 лв. и стокови кредити в размер на 500 000,00 - 700 000,00 лв. В писмени обяснения от 01.04.2008 г. същият декларира и други източници на доходи през периода от 1985 г. до 2000 г. Твърденията на жалбоподателя не са подкрепени с доказателства - писмени документи. Без такива доказателства твърденията се явяват недоказани и не следва да се вземат предвид в настоящото производство.

Разпоредбите на чл. 122, ал. 1 от ДОПК регламентират издаването на РА при особени случаи, като осигуряват на органите по приходите правна възможност при наличието на определени обстоятелства и спазвайки определени законови изисквания да определят данъчна основа за облагане с преки или косвени данъци, от там и данъчните задължения по реда на съответния материален закон. Ревизията по чл. 122 от ДОПК се извършва при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1, като същите не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност, което означава, че наличието само на едно от тях е достатъчно основание за прилагането им. Механизмът и редът, който следва да се спазва от страна на ревизиращия орган при ревизии от този род е регламентиран по императивен начин в ал. 2 на чл. 122 и ал. 1 на чл. 124 от ДОПК, като целта на законодателя е да се постигне обективност и достоверност при определяне на задълженията на данъчните субекти. Безспорно в ревизионното производство по реда на чл. 122 от ДОПК е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, включително и тези, които не са декларирани от него. Установяване наличието на допълнителни средства за финансиране вън от подлежащите на деклариране облагаеми доходи по смисъла на ЗОДФЛ /отм./, също е задължение на органа по приходите по смисъла на визираното в чл. 3, ал. 1 от ДОПК основно начало за обективност.

Органите по приходите са установили, чрез официални документи, предоставени от банка, данни за укрити доходи и че декларираните доходи не съответстват на финансовото състояние на ревизираното лице, което представлява обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, даващи им основание да извършат ревизия при прилагане на правилата за ревизия при особени случаи и да приложат законоустановения размер на данъка към определена по реда на ал. 2 от цитирания текст данъчна основа.

При така изложеното, съдът намира, че данъчната основа за облагане по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) на жалбоподателя за ревизирания период е правилно определена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като в хода на

ревизията са установени данни за укрити приходи по смисъла на чл. 122, ал. 1 на ДОПК. При констатирано наличие на предпоставка по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, какъвто е настоящият случай, представляваща действие или бездействие на данъчния субект, определянето на облагаемата основа следва да се извърши от органа по приходите по реда на ал. чл. 122, ал. 2 и чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с цел спазване на принципа за обективност и достоверност при определяне правата, задълженията и отговорността на жалбоподателя в конкретния случай. Разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 2 от ДОПК предвижда в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 да се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква „а“ от ДР на ДОПК явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. Съгласно чл. 122, ал. 2, т. 14 от ДОПК при определяне на основата за облагане с данъци органът по приходите следва да вземе предвид обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания, разходи за обичайния живот в размера на официално публикуваните статически данни. На това основание при извършване на ревизията органите по приходите са определили правилно размера на обичайните разходи за живот на ревизираното лице, съответстващ на средностатистическите данни на НСИ за съответните периоди, като възприетите начини и доказателствени средства са допустими.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, при извършена ревизия по реда на чл. 122 от същия кодекс, фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното. Следователно доказателствената тежест в производството по обжалване на процесния ревизионен акт пред съда е на жалбоподателя. От изложеното за неоснователност и недоказаност на възраженията на жалбоподателя, следва и извод, че не са оборени констатациите в обжалвания ревизионен акт № [ЕГН]/27.06.2008 г., издаден от И. Г. И. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град, за определяне на данъчната основа за целите на ЗОДФЛ на жалбоподателя, като съдът намира и правилно като размер определянето на задълженията по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./, в съответствие с приложимата данъчна ставка за 2002 г., от което и следва извод за неоснователност на жалбата.

При този изход на спора и поради липса на направено своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника, разноски не се присъждат.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 4 от ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Л. Д. срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/27.06.2008 г., издаден от И. Г. И. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: